

SEC

www.seclerock.com

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ

L'AVENTURE COMPLÈTE DE GEORGE GALLAMUS

Version grecque – ελληνική έκδοση

Traduction du français par Andreas Melas

μετάφραση από τα γαλλικά από τον Αντρέα Μελά

Η Γεωργία δεν είναι κάποιο ιδιαίτερο άτομο. Μικρή δεν ήταν ούτε όμορφη ούτε άσχημη. Δεν ήταν έφηβη με προβλήματα. Κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής της, δεν ήταν κακή. Αλλά ούτε και πολύ καλή. Βρήκε δουλειά χωρίς να δυσκολευτεί πάρα πολύ. Δεν αναρωτιέται πολύ. Ζει σε ένα μικρό διαμέρισμα σε μια μεγάλη κατοικία. Μόνη.

I. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ 1000 ΣΚΑΝΤΑΛΙΕΣ

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΠΡΩΙΝΟ, Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΝ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ. ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ, ΠΑΙΡΝΕΙ ΕΝΑ ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΠΡΩΙΝΟ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΕΥΘΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ. Φεύγει από την πόλη. Ανακαλύπτει την ομορφιά της φύσης. Τα φρούτα στα δέντρα, τα πουλιά, τα λουλούδια, τα βουνά, τα δάση, τα έντομα, τον ουρανό με τα άστρα κάτω από τον οποίο κοιμάται. Καθώς έκανε μια βόλτα, ακούει κάπου μακριά γέλια και τραγούδια. Πλησιάζει. Είναι το γλέντι του Μαγκλουάρ, όπου άνθρωποι με διαφορετικό ρουχισμό και απίθανες κομμώσεις πίνουν, τρώνε, χορεύουν και υποδέχονται θερμά. Την προσκαλούν να πιεί και να φάει ό,τι θέλει. Εκείνη το κάνει πρόθυμα. Το κρασί είναι καλό. Κάποια στιγμή σηκώνεται και συνειδητοποιεί ότι είναι εντελώς τυφλα. Περνάει τη βραδιά με γέλια και χορούς. Πραγματικά δεν θυμάται πότε κοιμήθηκε.

II. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΚΑΝΕΙ ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΑΛΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΑΛΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ.

III. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΝΗΤΟ ΤΟΥ ΣΧΙΣΤΟΛΙΘΟΥ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΞΥΠΝΑΕΙ ελαφρώς θολωμένη πλάι στην Κλοντ. Δεν θυμάται τα ονόματα των υπολοίπων που κοιμούνται ακόμα. ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΝΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ. Ξυπνάει τους φίλους της, ντύνεται και φεύγει με τον Κλοντ αναζητώντας μια σπηλιά για να προστατευτούν. Η καταιγίδα γίνεται όλο και πιο απειλητική, αυτές τρέχουν κάτω από τη δυνατή βροχή και βρίσκουν μια σπηλιά για καταφύγιο. Μούσκεμα, αδειάζουν τις τσέπες τους για να μοιραστούν τα λιγοστά τους τρόφιμα. Δύο κονσέρβες με σαρδέλες, ένα φελλό, ένα φλασκί τσίπουρο μισογεμάτο, τρίμματα ξηρού καπνού (χωρίς φύλλα), ένα σουγιά, ένα διαφημιστικό σπιρτόκουτο από ένα ολλανδικό lounge bar που περιέχει 5 σπέρτα και μια μικρή σφαίρα από καφέ υλικό, ένα ανοιγμένο πακέτο μπισκότων από τη Βρετάνη, ένα νόμισμα των 2 λεπτών και ένα φακό χωρίς μπαταρίες. Ανάβουν φωτιά για να στεγνώσουν τα ρούχα τους και μοιράζονται μια κονσέρβα σαρδέλες, κουβεντιάζοντας κεφάτα, λέγοντας τις ιστορίες της ζωής τους και τις επιθυμίες τους. Προστατευμένοι από την καταιγίδα που βροντάει έξω. Ξαφνικά, ο κεραυνός πέφτει στο βουνό και σπάει το σχιστόλιθο. Ένας τεράστιος βράχος φρακάρει την είσοδο στο καταφύγιό τους. Η μόνη ελπίδα είναι να βρουνε μια έξοδο στο βάθος της σπηλιάς. Φτιάχνουν έναν πυρσό με ένα παλούκι, ένα κομμάτι κοντομάνικης μπλούζας και λίγο λάδι σαρδέλας για να μπορέσουν να δούνε κάτι. Αποφεύγουν τις λακκούβες και καταφέρνουν να μην πανικοβληθούνε από τις νυχτερίδες, τα έντομα και τις γιγάντιες αράχνες. Πρέπει να συρθούνε, να πηδήξουνε, να πιαστούνε χέρι-χέρι και να ενθαρρύνουν η μία την άλλη όταν φοβούνται επειδή δεν βλέπουνε τίποτα.

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΙΣΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ. ΤΡΕΧΟΝΤΑΣ ΕΥΘΕΙΑ ΜΕΣ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ. ΜΕ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΥΧΗ. ΓΙΑ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ.

Περπατώντας μέχρι το βάθος της σπηλιάς, βλέπουν μια πόρτα.

ΑΛΛΑ ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ;

IV. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΕΣΤΑΖΕΛ

Η Γεωργία και ο Κλοντ ανοίγουν την πόρτα και τρυπώνουν σε μία τεράστια υπόγεια αποθήκη. Τεράστια μηχανήματα κάνουν μια διαβολεμένη φασαρία. Προχωρούν προσπαθώντας να καταλάβουν σε τι χρησιμοποιούνταν αυτά τα μηχανήματα. Ανακαλύπτουν ότι μέρος αυτού του κολασμένου συστήματος χρησιμοποιείται για τη σφαγή τερατωδών ροζ αγριόχοιρων που φαίνεται ότι δεν είδαν ποτέ το φως της ημέρας. Γκρίζοι άνθρωποι ζομποποιημένοι, με βλέμμα αχανές, κάνουν αδιάφορα πάντα την ίδια δουλειά, όπως και τα ρομπότ ζόμπι άνθρωποι ζόμπι ρομπότ. Γκρίζο-ροζ λουκάνικα βγαίνουν από μεγάλους βρώμικους σωλήνες. Όλοι οι Άνθρωποι Ρομπότ Ζόμπι Άνθρωποι Ζόμπι Ρομπότ φορούν μεγάλα μεταλλικά περιλαίμια. Δεν φαίνονται καθόλου ενοχλημένοι από την παρουσία της Γεωργίας και της Κλοντ, που ήταν σοκαρισμένες. Η Γεωργία βγάζει το φελλό από το κάτω μέρος της τσέπης της και το σφηνώνει σε ένα γρανάζι με την ελπίδα ότι θα σταματήσει αυτή η εφιαλτική μηχανή. Το μηχανήμα επιβραδύνει, οι βαλβίδες βγάζουν έναν αδιαστικό καπνό, το μηχανήμα σταματάει.

ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΛΟΝΤ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΑΘΛΙΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ. ΑΦΟΥΓΚΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗ ΣΙΩΠΗ... Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΡΟΖ.

Μετά τη σιωπή ξεφυσάνε όλοι σιγά σιγά. Οι ΑΡΖΑΖΡ φαίνονται επιτέλους να είναι σε θέση να επικεντρώσουν τα μάτια τους σε κάτι. Ο εφιάλτης που τους περιβάλλει και τα βλέμματα των άλλων. Το πώμα από φελλό υποχωρεί υπό την πίεση. Το μηχανήμα τα έχει δώσει όλα, οι βαλβίδες εκρήγνυνται. Η μηχανή είναι χαλασμένη. Ξαφνικά βλέπουνε μια μεγάλη πόρτα να ανοίγει. Μια μυρωδιά κακού κρασιού από συνεταιρισμό και κρύου πούρου εισέρχεται στο χώρο. Περίπου τριάντα άτομα όλων των ηλικιών και όλων των καστών εισέρχονται σιωπηλά στο υπόστεγο. Είναι ντυμένοι με μεγάλα μπουφάν πορτοκαλί νέον με σχέδια καμουφλάζ και φορούν κασκέτα που φέρουν μια ανεμογεννήτρια. Μια αγέλη πανομοιότυπων και άφωνων σκυλιών τους συνοδεύει. Γαβγίζουν σιωπηλά και είναι περίεργα με τους γάντζους αποθήκευσης που έχουν μεταμοσχευμένους στην πλάτη. Σε ορισμένα τους λείπει ένα μάτι ή ένα πόδι. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι φέρουν ένα μεγάλο, γελοίο όπλο κρεμασμένο στον ώμο τους. Παρατηρούν και καταλαβαίνουν ότι η μηχανή δεν λειτουργεί πια και ότι ορισμένοι ΑΡΖΑΖΡ προσπαθούν ήδη να ξεφορτωθούν τα μεγάλα μεταλλικά περιλαίμια τους. Κατευθύνονται σιωπηλά και με βασανιστική νωχέλεια προς ένα μεγάλο μεταλλικό ντουλάπι. Ο πιο μεγάλος απ' τους κυνηγούς πλησιάζει, γυρίζει τον περιστροφικό διακόπτη ενός μεγάλου κρυπτογραφημένου λουκέτου και ανοίγει το ντουλάπι. Εμφανίζεται ένα γιγαντιαίο ηλεκτρικό ταμπλό με μεγάλους διακόπτες. Ο μικρότερος από τους κυνηγούς πλησιάζει και ενεργοποιεί έναν από τους διακόπτες. Αμέσως, το κεφάλι ενός από τους ΑΡΖΑΖΡ εκρήγνυται και βγαίνει ένας πίδακας μαύρου αίματος. Ένας άλλος διακόπτης, ένα άλλο κεφάλι, έπειτα ένα ακόμα, κι άλλο... Η Γεωργία και η Κλοντ κρύφτηκαν και παρακολούθησαν τη σκηνή αμήχανες. Οι ΑΡΖΑΖΡ έσκυψαν τα κεφάλια τους εν αναμονή της τύχης τους. Ο Κλοντ, ο οποίος εκπαιδεύτηκε ως ηλεκτρολόγος στον τομέα των κατασκευών, είδε από πού σταματάει ο γενικός. Προτείνει στη Γεωργία να τρέξει μακριά για να τραβήξει την προσοχή, ενώ αυτός θα σαμποτάριζε τον πίνακα. Ούτε μα ούτε μου, η Γεωργία δέχτηκε.

ΤΡΕΙΞΕ ΓΕΩΡΓΙΑ, ΤΡΕΙΞΕ!

V. ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ, ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟΣ

Η Γεωργία έχει εξαντληθεί. Η αναπνοή και τα πόδια της την οδήγησαν στο όρος Τος. Κανείς δεν την ακολουθεί, αυτό είναι σίγουρο. Δεν ξέρει τι κάνει ο Κλοντ. Σταματά να τρέχει. Δεν είναι στα καλύτερά της και δεν νιώθει περήφανη που άφησε την Κλοντ. Αναλογίζεται ότι θα βρει μια μικρή γωνιά στο βουνό για να κοιμηθεί λίγο και να αξιολογήσει όλα όσα μόλις είχε βιώσει, και την επομένη θα ήταν όλα πιο ξεκάθαρα. Κάθεται στη βάση μιας ανεμογεννήτριας και την παίρνει ο ύπνος την ώρα που διηγείται την ιστορία από την αρχή. Ένα μουγκρητό την ξυπνά. Ανοίγει τα μάτια. Το φως της πανσελήνου φωτίζει μια συμμορία αγριόχοιρων. Πλησιάζουν με απειλητικό αέρα. Η Γεωργία φοβάται αλλά δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο. Ο αρχηγός, ο οποίος φαίνεται να είναι ο βασιλιάς επειδή φοράει στέμμα, χιμάει στα πόδια. Αμέσως αρχίζει η πάλη. Ο βασιλιάς των αγριογούρουνων είναι σίγουρα πολύ δυνατός στο βραζιλιάνικο Ζίου-Ζίτσου. Η Γεωργία αποφεύγει τα αμυντικά χτυπήματα και προσπαθεί να απαντήσει με κεφαλοκλειδώματα. Δύσκολο να κάνεις καλά ένα άγριο ζώο, δεν είναι σαν τα μαθήματα Τζούντο της Εθνικής Σχολικής Αθλητικής Ένωσης. Ο βασιλιάς του αγριόχοιρων δεν χαλαρώνει για

κανένα λόγο. Η Γεωργία δεν καταλαβαίνει τι θέλει και γιατί το θέλει. Προσπαθεί να τον ρωτήσει ποιο είναι το πρόβλημά του, αλλά είναι δύσκολο να ρωτήσεις ένα αγριογούρουνο, δεν είναι σαν κάποιο σκωτσέζο ανταποκριτή. Διάρκει πολύ, η Γεωργία αρχίζει να πιστεύει ότι ο βασιλιάς των αγριόχοιρων θέλει απλά να την σκοτώσει χωρίς λόγο. Προσπαθεί να ξεφύγει, αλλά ο βασιλιάς των αγριόχοιρων την ξαναπιάνει ανυποχώρητα. Κρατάει πολύ ώρα και γίνεται εντελώς βαρετό και πολύ, πολύ κουραστικό. Τα τσιράκια του βασιλιά των αγριόχοιρων αρχίζουν να απομακρύνονται επειδή δεν καταλαβαίνουν πού θα οδηγήσουν όλα αυτά. Η Γεωργία χάνει τα ρούχα της στην μάχη. Ο βασιλιάς των αγριόχοιρων φαίνεται ακούραστος και ανίκητος. Δεν σταματά ποτέ και φαίνεται να καθοδηγείται αποκλειστικά από το μίσος. Η Γεωργία δεν αντέχει άλλο, σταματά να παλεύει, δείχνοντας στον βασιλιά των αγριογούρουνων ότι δέχεται τη μοίρα της, ακόμα κι αν δεν καταλαβαίνει τι είναι. Ο βασιλιάς των αγριόχοιρων είναι ικανοποιημένος, γυρίζει να δείξει στους ομοίους του πόσο δυνατός είναι, αλλά έχουν φύγει όλοι, πράγμα το οποίο τον εκπλήσσει και τον απογοητεύει ταυτόχρονα. Ένα δευτερόλεπτο αδράνειας.

Άνοιγμα. ΚΙ ΕΝΩ ΠΙΣΤΕΥΕ ΟΤΙ ΟΛΑ ΕΧΟΥΝ ΧΑΘΕΙ, Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΡΙΧΝΕΙ ΚΑΤΑΚΟΥΤΕΛΑ ΕΝΑ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΩΝ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΞΕΣΚΙΣΕΙ ΟΛΑ ΤΗΣ ΤΑ ΡΟΥΧΑ.

Η φτέρνα της Γεωργίας χτύπησε ανάμεσα στα έκπληκτα μάτια του βασιλιά των αγριόχοιρων που είχε χάσει τα φιλαράκια του. Εκείνος έμεινε στον τόπο. Η Γεωργία χτύπησε λιγάκι στο πόδι. Κρυώνει, αλλά κουλουριάζεται και πέφτει για ύπνο.

VI. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑ ΧΑΡΤΑΚΙΑ

Η Γεωργία δεν κοιμήθηκε καλά και κρύωσε. Είναι πολύ εκνευρισμένη και θα κάπνιζε ένα καλό παχύ γάρο πριν πάει στη μεγαλούπολη της Ναρμπόν για να βρει ρούχα, ένα κεμπάπ και το αναζωογονητικό πλαίσιο της πόλης για να κάνει απογραφή όλων όσων της είχαν συμβεί. Τσακώνει ό,τι έχει απομείνει από το παντελόνι της και παίρνει ό,τι έχει απομείνει από το πακέτο καπνού της. Δεν υπάρχουν άλλα χαρτάκια. Τα κάνει όλα φύλλο και φτερό.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΕΝΑ ΧΑΡΤΑΚΙ ΤΣΑΛΑΚΩΜΕΝΟ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ ΤΗΣ. ΤΟ ΞΕΔΙΠΛΩΝΕΙ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΟΛΛΑ ΣΧΕΔΟΝ. ΑΦΗΝΕΙ ΝΑ ΓΛΙΣΤΡΗΣΟΥΝ ΑΠΑΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΚΑΠΝΟΥ. Ο ΑΕΡΑΣ ΦΥΣΗΞΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΗΡΕ ΟΛΑ.

Έχει χαλαστεί για τα καλά.

VII. Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΑΛΑΜΟΥΣ ΠΑΤΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΤΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑ.
Πονάει αλλά ευτυχώς δεν έχει αλλεργία.
ΔΟΥΤΣ!

Και σε αυτό το σημείο της περιπέτεια, δεινοπάθησε πραγματικά.

VIII. ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΣΤΗ ΝΑΡΜΠΟΝ

Η Γεωργία προχωρεί γυμνή προς τη Ναρμπόν, κουτσαίνοντας από το τσίμπημα της μέλισσας. Στην είσοδο της πόλης συναντά τον Αχιλλέα Βαβυλώνα, έναν αλήτη επαίτη και διονυσιακό μπλουζ-μαν. Της δίνει τα ρούχα του δίχως να έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι εκείνη θα τα χρειαστεί περισσότερο από κείνον. Φτάνει στην πόλη με ρούχα που είναι πολύ μεγάλα. Ελπίζει ότι θα αισθανθεί καλά και θα νιώσει άνετα. Αλλά όλη η συνείδηση που συσσωρεύσε σε αυτή την περιπέτεια είναι ήδη βαθιά ριζωμένη, βλέπει μόνο τη μιζέρια και την αδικία του κόσμου. Ούτε καν το κεμπάπ της αρέσει, και της φάνηκε παράξενο που ο ιδιοκτήτης την αποκαλούσε "αφεντικό". Στο δρόμο ακούει σαματά, πλησιάζει. Βλέπει μια ελίτ της δημοτικής αστυνομίας που δημιουργεί φασαρίες στον Αχιλλέα Βαβυλώνα με το πρόσχημα ότι είναι γυμνός. Πλησιάζει και προσπαθεί να κάνει τη μεσολαβήτρια.

ΩΣΠΟΥ ΞΑΦΝΙΚΑ, Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΓΗΚΕ ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΜΕ ΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ.

Αντίσταση, βρισιές, ACAB. Ευτυχώς ο Αχιλλέας έχει πολλούς φίλους και φίλες. Και υπάρχουν επίσης πολλοί άνθρωποι που δεν γνωρίζουν πραγματικά τον Αχιλλέα αλλά έχουν φοβερή δύναμη. Η εξέγερση αρχίζει. Όλος ο κόσμος είναι ευχαριστημένος.

IX. ΟΛΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Από το Σιζάν, φαίνεται μακριά η Ναρμπόν να φλέγεται. Η Γεωργία και τα καινούργια φιλαράκια της λεπλάτησανε για τα καλά τη Ναρμπόν, η οποία έτσι μοιάζει πολύ πιο όμορφη.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΠΛΙΑΤΣΙΚΟ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙΝΕ ΤΙΣ ΤΣΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ. ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ ΣΤΑ ΔΥΟ ΠΟΔΙΑ. Η ΓΕΩΡΓΙΑ (και η παρέα της) ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΔΥΝΑΤΑ:

"ΘΑ ΜΑΣ ΣΚΟΤΩΣΕΤΕ, ΘΑ ΣΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ, ΘΑ ΠΑΜΕ ΑΚΟΜΗ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΘΑ ΤΟ ΔΕΙΤΕ.
ΕΣΕΙΣ ΚΛΕΒΕΤΕ ΟΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ, ΘΑ ΤΟ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ, ΘΑ ΠΑΘΕΤΕ ΖΗΜΙΑ".

Έχουν αρχίσει να πεινάνε, βγάζουν τα κατσαρολικά τους και ετοιμάζουν ένα τσιμπούσι. Η Γεωργία ξαναβρίσκει τον Κλοντ, ο οποίος έτρεξε πιο γρήγορα από τους κυνηγούς και άλλους φίλους του γλεντιού στο Μαγκλουάρ. Έχει αρχίσει να παίζει δίψα, οι άνθρωποι βγάζουν τα μπουκάλια τους. Ο Αχιλλέας ερμηνεύει με υπερηφάνεια το θρυλικό του θρήνο όρθιος πάνω σε ένα βαρέλι. Οι άνθρωποι λένε τα εσώψυχά τους, η στιγμή παγώνει και πάλι.

ΤΑ ΚΑΘΕΚΑΣΤΑ.

1/ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΣΑΜΠΑ.

2/ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ.

3/ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΑ.

4/ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ.

ΜΠΟΥΜ.

ΟΛΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ.